

ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย

สุกิญญา แสนศรีจันทร์* พย.บ.(พยาบาลศาสตร์)

พ.ต.ต. หญิง พวงเพ็ญ ชุมพปราณ** ค.บ.(พยาบาลศึกษา) ค.ม.(การบริหารการพยาบาล) ค.ด.(หลักสูตรและการสอน)

บทคัดย่อ: การสร้างเครือข่ายเป็นกระบวนการสร้างสัมพันธภาพ โดยการติดต่อ และเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ข้อคิดเห็นและประสบการณ์กับบุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ การมี เครือข่ายจะส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าและความสำเร็จในวิชาชีพทั้งทางตรงและทางอ้อม องค์ประกอบของการสร้างเครือข่ายที่ประสบความสำเร็จมี 4 ประการ คือ การมีเป้าหมายและ ทางเลือกที่เป็นไปได้ในการสร้างเครือข่าย มีสิ่งที่จะแลกเปลี่ยนกับเครือข่าย มีการแนะนำตัวและ ติดตอกับเครือข่ายสม่ำเสมอและเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาชีพและกิจกรรมทางสังคม เพื่อ แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา สิ่งเหล่านี้เมื่อปฏิบัติเป็นประจำแล้วจะทำให้การสร้าง เครือข่ายประสบความสำเร็จ ได้

คำสำคัญ: การสร้างเครือข่าย ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย

---

* พยาบาลวิชาชีพ ระดับ 6 ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

**รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย

ในโลกปัจจุบันการทำงานในทุกสาขาวิชาชีพ จำเป็นต้องมีเครือข่ายเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะได้นำข้อคิดเห็น ข้อแนะนำและประสบการณ์ต่างๆ มาใช้เป็นบทเรียนในการวางแผนการทำงาน เพื่อให้ประสบความสำเร็จโดยไม่ต้องลองผิดลองถูก เพราะการทำงานโดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของตนเอง แต่เพียงลำพังนั้นทำให้เราต้องลองผิดลองถูกและจะเสียเวลา很多 การเรียนรู้จากผู้ที่มีประสบการณ์มาแล้ว และประสบความสำเร็จจะทำให้เราก้าวหน้ารวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีเพื่อนที่ทำงานในเรื่องที่คล้ายคลึงกันมาช่วยให้การสนับสนุนในด้านจิตใจ ทรัพยากรและให้คำแนะนำในเรื่องอื่นๆ อีกมากมาย การให้บริการพยาบาลก็ เช่นเดียวกัน เราจำเป็นต้องมีเครือข่ายเพื่อให้บริการของเรามีคุณค่า ประยุต์และเป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้บริการ บทความนี้ใช้หลักแนวคิดของ O'Connor¹ และ Robinson² ร่วมกับการค้นคว้าเอกสารอื่นๆ ประกอบ โดยจะอธิบายถึงแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย ประโยชน์ของการสร้างเครือข่าย การสร้างเครือข่ายที่ประสบความสำเร็จ การเข้าสู่เครือข่ายและแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาเครือข่าย ประเภทของเครือข่ายและกิจกรรมการสร้างเครือข่าย เพื่อให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจและศึกษาหาแนวทางในการสร้างเครือข่ายให้ประสบความสำเร็จต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย

จากความเชื่อเดิมที่คิดว่าคนเราเกิดมาพร้อมกับทักษะในการสร้างเครือข่าย และคิดว่าเครือข่ายจะต้องเกี่ยวข้องกับสมอสมารฐานทางกลุ่ม ซึ่งในอดีตมีสมอสมารและองค์กรเฉพาะกลุ่มมากมาย และมีการติดต่อกัน

ภายในกลุ่มเท่านั้น แต่การสร้างเครือข่ายเป็นกลยุทธ์ที่ต้องดำเนินการเพื่อความสำเร็จโดยบุคคลใน

เครือข่ายต้องรู้จักกันและมีการเคลื่อนไหวภายในเครือข่ายอย่างเหมาะสม ในปัจจุบันการสร้างเครือข่ายเป็นมากกว่าเกม ผู้ที่อยู่ในเครือข่ายต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะไม่ใช่เรื่องของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดแต่เป็นของทุกคน และการสร้างเครือข่ายต้องอาศัย “ทักษะของมนุษย์” ที่ไม่ได้ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดแต่ต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการสร้างเครือข่ายสามารถบรรลุผลโดยคร่าวกได้ ที่ได้ก็ได้และเวลาได้ก็ได้ การบรรลุผลสูงสุดไม่ได้เป็นของคร่าวกคนที่มีความฉลาดเหนือผู้อื่น มีทักษะพิเศษและมีการศึกษาที่ไม่ธรรมดា แต่สิ่งที่ผู้สร้างเครือข่ายต้องมีคือ ทักษะในการติดต่อสื่อสาร ความสามารถในการสร้างสรรค์ การสนับสนุนและทักษะในการสร้างสัมพันธภาพ จากความเชื่อที่ว่าฉันสามารถจัดการชีวิตของฉันเองได้และฉันไม่ต้องการความช่วยเหลือใดๆ ก็ประสบความสำเร็จได้เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากในสังคมปัจจุบัน³ ดังนั้น จึงต้องมีการสร้างเครือข่ายให้สำเร็จเพื่อความก้าวหน้าและความสำเร็จในวิชาชีพต่อไป มีผู้ให้ความหมายของความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายไว้ดังนี้

O'Connor¹ กล่าวว่า ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ถึงผลที่เกิดขึ้น จากการติดต่อ แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับบุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ มีเครือข่ายที่กว้างขวางมากขึ้น ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสาร การเป็นผู้นำ การอ้างอิง คำแนะนำและแนวคิด แสวงหาอธิบายปัญหาตลอดจนการสนับสนุนทางจิตใจ

Weiss⁴ กล่าวว่า ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย หมายถึง การที่เราได้รับฟังเรื่องราวเกี่ยวกับ กลยุทธ์ในการปฏิบัติงานของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่า และนำมาเป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าและความสำเร็จในวิชาชีพของตน และองค์การ

Matt⁵ กล่าวว่า ความสำเร็จในเครือข่าย หมายถึง การได้ติดต่อกับเครือข่ายใหม่ ๆ ได้แลกเปลี่ยน แนวคิดและข้อมูลใหม่ ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพ

Peltomaki and Husman⁶ กล่าวว่า ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย หมายถึง การบรรลุเป้าหมาย ที่พึงประสงค์ในการสร้างเครือข่าย ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากการติดต่อกับบุคคลอื่น มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ วิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ และวิธีการปฏิบัติงานใหม่ ๆ กับเครือข่าย และสัมพันธภาพระหว่างเครือข่ายเป็นไปอย่างอบอุ่น มีความไว้วางใจ กันและส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของกันและกันอย่างจริงใจ โดยปราศจากความอิจฉาริษยา

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย หมายถึง การบรรลุเป้าหมายในการติดต่อเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์และกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ หรือวิธีการปฏิบัติงานใหม่ ๆ กับบุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ และสามารถนำสิ่งเหล่านี้มาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานของตนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อความก้าวหน้าและความสำเร็จในวิชาชีพของตนและองค์กร

ประโยชน์ของการสร้างเครือข่าย

การสร้างเครือข่ายจะทำให้ได้รับคำแนะนำและตอบคำถามหรือปรากฏการณ์ulatory เรื่องที่ผู้บริหารทางการพยาบาลจะพบในชีวิตประจำวัน ถ้าพยาบาลทำงานที่ต้นของรับผิดชอบสำเร็จจะเป็นการพัฒนาวิชาชีพและพัฒนาภาพลักษณ์ของการพยาบาล ทำให้มีโอกาสร่วมในการวางแผนนโยบายขององค์การพยาบาล หรือการสาธารณสุขของชาติ การสร้างเครือข่ายไม่ใช่

ของใหม่พยาบาลได้ปฏิบัติกันมานานแล้ว การที่วิชาชีพการพยาบาลมีความเจริญรุ่งเรืองมาถึงปัจจุบัน ก็เป็นผลจากการที่พยาบาลหัน注意力 ให้มาร่วมกัน ปรึกษาหารือกันและแบ่งปันทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งจากการสร้างเครือข่ายกับบุคคลในวิชาชีพอื่น ๆ และนำสิ่งเหล่านี้มาแก้ปัญหา ตลอดจนมีการสร้างความรู้ และแนวคิดใหม่ ๆ ขึ้น คำว่า “การสร้างเครือข่าย” (Networking) นั้นเป็นคำใหม่แต่เป็นกระบวนการเดิม ที่ใช้กันมานานแล้วในการติดต่อกับบุคคลอื่นเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสาร การนำ การส่งต่อ การให้คำแนะนำและแนวคิดในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนการสนับสนุนทางด้านข้อมูลและจิตใจแก่เครือข่าย นอกจากนั้นยังมีเรื่องเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือเมื่อยามต้องการหรือเป็นการให้ความช่วยเหลือกับผู้อื่นเมื่อถูกร้องขอ ในบางครั้งการสร้างเครือข่ายอาจจะเป็นการให้ข้อมูลกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่พยาบาล แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้ทางการพยาบาลหรือเรื่องต่าง ๆ ในวิชาชีพการพยาบาลก็ได้ ซึ่งการสร้างเครือข่ายเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากในการที่จะนำบุคคลจำนวนมากมาช่วยกันดำเนินการให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีทั้งในเรื่องที่เป็นประเด็นปัญหาของชุมชนหรือประเด็นปัญหาเกี่ยวกับนโยบายและการให้บริการต่าง ๆ ภายใต้ในเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การสร้างเครือข่ายเป็นกระบวนการที่สร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นซึ่งทำให้เกิดผลด้าน¹ คือ

1. การสร้างเครือข่ายทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ เช่น บางครั้งกฎระเบียบต่าง ๆ ยังไม่เป็นลายลักษณ์อักษร แต่ทว่าเมื่อมีเครือข่ายจะทำให้บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น และรู้ว่าจะไปหาข้อมูลได้ที่ไหน ทำให้สามารถเตรียมตัวให้พร้อมก่อนที่จะพบกับการเปลี่ยนแปลง ข้อมูลข่าวสารจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการอยู่รอดและความก้าวหน้าทางวิชาชีพการพยาบาล

ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย

2. การสร้างเครือข่ายจะทำให้เกิดระบบการส่งต่อ และทำให้สามารถติดต่อกับบุคคลอื่นที่ให้ความช่วยเหลือกันตันได้ ซึ่งในบางครั้งอาจจะไม่ทราบว่าจะไปขอความช่วยเหลือจากใคร แต่ว่าเครือข่ายบางคน ทราบและสามารถที่จะแนะนำให้ไปขอความช่วยเหลือจากบุคคลนั้นได้ มีกฎ 3 ประการในการสร้างเครือข่าย คือ ในการติดต่อกับบุคคลอื่นแต่ละครั้ง จะต้องพยายามทำให้ได้เครือข่ายเพิ่มอย่างน้อย 3 คน และเมื่อได้ติดต่อกับบุคคลทั้ง 3 คนแล้วก็พยายามหาเครือข่ายเพิ่มอีก แสดงว่าในแต่ละครั้งที่ติดต่อกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทำให้มีเครือข่ายเพิ่มอีก 1 คน คือ 3 คนแรก และ 3 คนหลัง $4+9 = 13$ และเครือข่าย 13 คนที่ได้รู้จักอาจจะมีข้อมูลที่ต้องการหรือรู้จักใครที่จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้

3. การมีเครือข่ายทำให้ได้รับข้อมูลย้อนกลับในเรื่องเกี่ยวกับแนวคิด พฤติกรรมและกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ทำให้สามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยง และความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งได้รับความเห็นอกเห็นใจและความเข้าใจจากเครือข่ายไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ที่มีความยุ่งยากหรือประสบความสำเร็จ และจะได้รับคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของตนทำให้เกิดความก้าวหน้าเร็วขึ้น

การสร้างเครือข่ายที่ประสบความสำเร็จ

การสร้างเครือข่าย เป็นกระบวนการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ทั้งภายในและภายนอก วิชาชีพ มีการติดต่อกันเพื่อให้ความช่วยเหลือกันในด้านต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อความสำเร็จในวิชาชีพ ดังนั้นผู้สร้างเครือข่ายจะต้องสร้างเครือข่ายให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งองค์ประกอบของการสร้างเครือข่าย ที่ประสบความสำเร็จมี 4 ประการ¹ ดังต่อไปนี้

• องค์ประกอบที่ 1 มีเป้าหมายและทางเลือกที่เป็นไปได้ในการสร้างเครือข่าย คือ ท่านจะต้องคิดและระบุเป้าหมายทางวิชาชีพของท่านเอาไว้ เช่น ในปีแรกท่านอาจจะปฏิบัติงานเป็นพยาบาลประจำการ แต่ในอีก 5 ปีข้างหน้าท่านก็จะเลื่อนขึ้นสู่ตำแหน่งผู้บริหาร และมีความคาดหวังว่าจะได้เป็นกรรมการในการกำหนดแนวทางหรือนโยบายต่างๆ ที่เป็นของโรงพยาบาล หรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพบริการ ทั้งภายในและภายนอกโรงพยาบาล พัฒนาการบริการเฉพาะสาขาหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสมาคมหรือสถาบันวิชาชีพ ในบางครั้งก็เป็นการยกที่จะตัดสินว่าควรสร้างเครือข่ายกับใครและเพื่อเป้าหมายอะไร ซึ่งในเรื่องนี้ท่านจะต้องคิดพิจารณาด้วยตัวท่านเองว่าท่านมีความประสงค์ที่จะพัฒนาวิชาชีพของท่านไปในทิศทางใด ท่านจะต้องสร้างแผนที่หรือที่เรียกว่า Road map หรือกลยุทธ์ในการพัฒนาวิชาชีพของตน ทั้งนี้ก็เพื่อใช้เมื่อท่านได้สร้างเครือข่าย จะได้ตั้งค่า datum และขอข้อมูลที่นำไปสู่ความก้าวหน้าในวิชาชีพของท่าน ถ้าหากท่านมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองหรือพัฒนาวิชาชีพที่ดีเจน ท่านก็อาจแลกเปลี่ยนแนวคิดกับเครือข่ายของท่านซึ่งจะทำให้ท่านได้เห็นโอกาสทางเลือกและความเป็นไปได้ที่ท่านจะมุ่งไปสู่ความสำเร็จ

• องค์ประกอบที่ 2 ท่านควรจะทราบว่าท่านมีอะไรที่จะแบ่งปันให้กับผู้อื่น การสร้างเครือข่ายเป็นกระบวนการที่มีทั้งการให้และการรับ ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายคือผู้ที่สามารถระบุคุณลักษณะ และศักยภาพของตนเองได้ ตลอดจนเห็นคุณค่าของบุคคลอื่นด้วย

บุคคลที่มาสร้างเครือข่ายร่วมกันจะมีการติดต่อซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ทักษะเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและของผู้อื่น ในขณะที่สร้างเครือข่ายนั้นจะมีกระบวนการแลกเปลี่ยน

ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคล 2 คนหรือมากกว่า ซึ่งใน การแลกเปลี่ยนนั้นอาจจะไม่เท่าเทียมกันก็ได้ ตัวอย่าง เช่น ผู้บริหารทางการพยาบาลจะมีการสร้างเครือข่าย กับผู้บริหารขององค์กรอื่น เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายที่มีผลกระทบต่อองค์การพยาบาลและมี การแลกเปลี่ยนกลยุทธ์ กลวิธีต่าง ๆ ในขณะที่ดำเนิน ตำแหน่งนั้น การแลกเปลี่ยนภายในเครือข่ายอาจจะเป็น เรื่องการพัฒนาบุคลากร การศึกษาต่อเนื่อง มุ่งมอง และความเชี่ยวชาญ ตลอดจนการต่อรองเกี่ยวกับ งบประมาณ

ในบางครั้งการประชาสัมพันธ์ตนเองสำหรับ พยาบาลนั้นเป็นเรื่องที่ยาก เพราะพยาบาลส่วนใหญ่ จะเป็นผู้ที่สุภาพ สงบเสี้ยม ซึ่งการที่บุคคลบอกว่า ตนเอง มีประสบการณ์และความรู้เพียงเล็กน้อยหรือ ไม่มีอะไรที่จะแลกเปลี่ยนกับใครจะทำให้ไม่ประสบ ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย เพราะว่าเครือข่ายที่ ไม่มีการ แลกเปลี่ยนความรู้ ความสามารถ ไม่มีการให้ ข้อมูลซึ่งกันและกันในไม้ข้าวเครือข่ายนั้นก็จะสิ้นสุดลง ผู้ที่เริ่มสร้างเครือข่ายใหม่ ๆ อาจจะทำการทดสอบ คุณค่าของบุคคลอื่นที่ทั้งในด้านส่วนตัวและความสามารถ โดยการสื่อสารกับผู้ที่ประสบความสำเร็จ เพื่อที่จะทราบ ว่าเขาเหล่านั้นใช้ความสามารถพิเศษและทักษะ อย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จ นอกจากนี้แล้วผู้ที่เริ่ม สร้างเครือข่ายใหม่ ๆ ควรไปร่วมในการประชุมต่าง ๆ เพื่อจะได้มีโอกาสพบกับผู้ที่ประสบความสำเร็จและ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของตน

• องค์ประกอบที่ 3 เป็นผู้เริ่มในการติดต่อกับ ผู้อื่นโดยการแนะนำตัวเอง โทรศัพท์ติดต่อและพยาบาล ให้การติดต่อนั้นคงอยู่อย่างต่อเนื่อง ในการพบกันครั้ง แรกท่านควรระบุว่าท่านมีอะไรที่จะเสนอให้กับเครือข่าย มีอะไรที่ท่านต้องการจากเครือข่ายและคิดว่าการ ติดต่อกันนั้นทำให้เกิดผลดีอย่างไรบ้าง ในการสร้าง

เครือข่ายนั้นเป็นการใช้ทั้งบุคคลและแนวคิดซึ่งบาง ครั้งเราอาจจะรู้สึกอายที่จะเล่าให้ใครฟัง แต่เครือข่าย จะช่วยให้ความคิดนั้นแก่ท่าน เช่น ถ้าท่านกลัวว่าการ ติดต่อสื่อสารนั้นจะทำให้เครือข่ายเกิดความรำคาญท่าน ก็จะหมดโอกาสในการที่จะได้รับคำปรึกษาจาก ผู้เชี่ยวชาญ แต่ในความเป็นจริงแล้วพยาบาลทุกคนก็ ยินดีที่จะให้คำแนะนำกับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติ ทั่วไปของคนที่ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ดังนั้นท่านไม่ควร จะละเลยโอกาสที่ท่านจะเป็นทั้งผู้ให้และรับความ ช่วยเหลือจากผู้อื่น

• องค์ประกอบที่ 4 การให้เวลาที่จะติดต่อ สื่อสารอย่างจริงจัง เช่น ในการประชุมวิชาการและการ ประชุมเพื่อจัดงานต่าง ๆ ท่านจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ประสบการณ์ และสนับสนุนผู้อื่น ในการแก้ปัญหา ใน การรักษาเครือข่ายเดิมที่ท่านมีอยู่ ทำได้โดยการโทรศัพท์ จัดประชุมหรือเข้าร่วมกิจกรรม ทางสังคม เพื่อที่จะได้ให้ข้อมูลย้อนกลับและได้รับการ ส่งต่อ ตลอดจนการได้รับการแนะนำจากผู้ที่มี ประสบการณ์

กล่าวโดยสรุป การสร้างเครือข่ายที่ประสบความ สำเร็จนั้น ผู้สร้างเครือข่ายจะต้องมีเป้าหมายที่ ชัดเจน และทางเลือกที่เป็นไปได้ในการสร้างเครือข่าย มีสิ่งที่ จะแลกเปลี่ยนกับเครือข่ายเพราการสร้าง เครือข่าย เป็นกระบวนการที่มีทั้งการให้และการรับ มีการติดต่อ และติดตามเครือข่ายอย่างสม่ำเสมอเพื่อรักษาเครือ ข่ายให้คงอยู่ และให้เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมทาง วิชาชีพและทางสังคมเพื่อจะได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ประสบการณ์กับเครือข่าย นอก จาคนั้นยังเป็นโอกาสที่จะได้สร้างและขยายเครือข่าย ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย

การเข้าสู่เครือข่ายและแนวทางพัฒนาเครือข่าย

จะเริ่มสร้างเครือข่ายได้อย่างไร เครือข่ายที่ท่านมีอยู่ในปัจจุบันเป็นแหล่งแรกที่จะเริ่มสร้างเครือข่ายโดยนำรายชื่อของเครือข่ายที่ท่านมีอยู่มาเขียนและกระจายออก บุคคลเหล่านั้นประกอบด้วย พ่อ แม่ เพื่อนบ้านเพื่อนที่โรงเรียนเก่า เพื่อนที่พำนกในประเทศญี่ปุ่น อาจารย์และเพื่อนนักศึกษา และพิจารณาว่า ผู้ใดที่มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้นำในปัจจุบันและอนาคตที่ท่านจะติดต่อได้

ขั้นต่อไปพิจารณาภารกิจกรรมที่ท่านมีกับเครือข่ายเหล่านั้น โดยการตรวจสอบในปฏิทินหรือสมุดบันทึกส่วนตัวของท่านว่าท่านได้พบกับคนเหล่านั้นเมื่อไหร่บ้าง ข้อมูลที่ท่านเคยสนทนากันอีก หลังจากนั้นพิจารณาว่าในปัจจุบันท่านต้องการจะก้าวไปในทิศทางใดและควรจะติดต่อกับเครือข่ายใด ถ้าท่านต้องการจะก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน ท่านก็ควรติดต่อกับผู้ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำงานถ้าท่านต้องการจะมีความรู้เพิ่มเกี่ยวกับกระบวนการกำหนดนโยบายที่จะมีผลกระทบต่อวิชาชีพยาบาล ท่านควรจะติดต่อกับบุคคลที่มีความรู้ทางการบริหารและกฎหมายเพื่อให้ท่านได้ลึกลงที่ท่านต้องการ

การสร้างเครือข่ายเป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีการติดต่อกันเพื่อให้ความช่วยเหลือกันด้านต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติหลายประการในการพัฒนาเครือข่ายอย่างมีประสิทธิผล⁷ คือ

1. มีเป้าหมายของตนเองที่แนชัด คือ รู้ว่าตนเองต้องการอะไรในการทำงานโดยวิชาชีพ โดยไม่ใช่ทำงานให้เสร็จไปวันหนึ่งๆ หรืออาจชีวิตตลอดไปแต่ละวันจะต้องมีเป้าหมายในชีวิตการทำงานที่แนชัด

2. เปิดเผยตนเอง การสร้างเครือข่ายต้องเข้าสังคม เข้าร่วมกิจกรรมทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการทั้งที่เป็นส่วนตัวและโดยองค์กร

3. วางแผนเองให้ผ่อนคลายทั้งกับตนเองและผู้อื่น คือ การทำตัวเองให้เป็นธรรมชาติ สร้างความรู้สึกที่สุข สนับสนุนโดยเฉพาะเมื่ออยู่กับกลุ่มนบุคคล การสร้างความเป็นธรรมชาติให้กับตนเองจะเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเองและไม่เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือเสี่ยงเมื่อต้องติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น

4. มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม โดยไม่ต้องก้าวร้าวจนเกินไปและไม่ยอมตามจุดความเป็นตัวของตัวเองและรู้จักใช้สิทธิของตนเองอย่างเหมาะสม

5. วิธีการสร้างเครือข่ายแบบ WIN-WIN คือ ได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย โดยมีความเข้าใจในความต้องการของผู้อื่น มีความไว้ใจที่จะตอบสนองและรู้ว่าควรให้ผู้อื่นรู้และเข้าใจความต้องการของตนเองได้อย่างไร

6. ตระหนักต่อโอกาส คือ ต้องจับโอกาสให้ได้อย่างว่องไว รวมถึงการรู้สึกต่อความต้องการ ของผู้อื่น และตนเองแล้วใช้เครือข่ายให้เกิดประโยชน์

7. เข้าร่วมกิจกรรมวิชาชีพและกิจกรรมชุมชนที่ท่านสนใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำได้จ่ายมากในชีวิต ประจำวัน และในการประกอบวิชาชีพ และยังทำให้ท่านได้รู้จักบุคคลในสาขาวิชาชีพอื่นมากขึ้นด้วย

8. มองวิชาชีพในภาพกว้าง ต้องพัฒนาการมองวิชาชีพให้ไกลออกไปกว่างานวิชาชีพที่ตนเองทำอยู่ประจำวัน มองไปให้ได้ไกลถึงระดับประเทศ นานาชาติ และระดับโลก ควรมีการฝึกฝนตนเอง ในการอ่านวารสารที่ไม่ใช่เฉพาะวารสารทางการพยาบาลเท่านั้น ควรอ่านวารสารสุขภาพและวารสารอื่นๆ ที่ก้าวขึ้นรับฟังเพื่อร่วมงาน เพื่อน บุคคลที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพพยาบาลและบุคคลภายนอก

9. ติดตามเครือข่าย เป็นลิงสำคัญมากของการสร้างเครือข่ายที่ประสบความสำเร็จ เมื่อท่านได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะกับบุคคลอื่นไป ท่านควรจะต้องติดตามผลของคำแนะนำนั้น เพื่อจะได้ทราบว่าการปฏิบัติของเขาราได้ผลมากน้อยเพียงใดเมื่อสู่สาธารณะ ซึ่งจะทำให้สัมพันธภาพของเครือข่ายแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นและยังทำให้ท่านได้รับข้อมูลป้อนกลับที่ดีด้วย

จากแนวทางปฏิบัติเหล่านี้ผู้บริหารการพยาบาลควรพัฒนาขึ้นในตนเองอย่างต่อเนื่อง เพราะ เครือข่ายสามารถที่จะตอบคำถามและให้แนวทางที่เหมาะสมกับผู้บริหารการพยาบาล ที่ต้องเชิญกับ สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน และเมื่อนำแนวทางที่เหมาะสมนี้ไปใช้จะสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทาง วิชาชีพเกิดภาพจนที่ดีของพยาบาล⁸ การบริหารการพยาบาลในอนาคตจำเป็นต้องมีเครือข่ายทั้งใน วิชาชีพ เครือข่ายระหว่างวิชาชีพและเครือข่ายกับสังคม เพราะเครือข่ายทำให้เกิดการรู้จักกันและนำไปสู่การยอมรับทั้งภายใน วิชาชีพ ระหว่างวิชาชีพและการยอมรับของสังคมต่อการพยาบาล¹⁰

ตัวอย่างของการสร้างเครือข่ายในประเทศไทย เช่น การที่ผู้นำทางการพยาบาล ได้สร้างเครือข่ายกับนักวิชาการต่างสาขา นักการเมือง ผู้นำห้องถิ่นและประชาชนทั่วไป ทำให้วิชาชีพพยาบาลได้รับการสนับสนุน ได้รับทุนศึกษาต่อทั้งภายในและต่างประเทศ และได้รับทุนในการทำวิจัยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

ประเภทของเครือข่าย

ในการแบ่งประเภทของเครือข่าย จะแบ่งตามลักษณะของการสร้างสัมพันธภาพการทำงานร่วมกัน ซึ่งเครือข่ายทางการพยาบาล มี 3 ประเภท^{2, 7} ได้แก่

1. เครือข่ายบุคคล เป็นเครือข่ายที่จะสร้างความสำเร็จให้ทั้งส่วนตัวและวิชาชีพ ประเด็นสำคัญคือ การสร้างสัมพันธภาพเชิงความไว้วางใจและเชิงสนับสนุน เครือข่ายมีลักษณะเช่นเดียวกับความเป็นเพื่อน (friendships) ต้องมีความเอาใจใส่ (attention) และการดูแล (care) สัมพันธภาพของเครือข่าย เกิดขึ้นได้ด้วยความตั้งใจและความสนใจของบุคคลนั้น ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติไม่มีโครงสร้างให้ใครได้ กระบวนการสร้างเครือข่ายจะเป็นแบบสัมพันธภาพที่ไม่เป็นทางการเกือบทั้งหมด

2. เครือข่ายเชิงวิจัย เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล แนวคิดและข้อค้นพบหรือผลการวิจัยด้วย วิธีการที่หลากหลาย เช่น เสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการ การเขียนบทความลงวารสาร เป็นต้น โดยจัดช่องทางให้มีการพูดคุย ถ้ามีคำถามให้ข้อคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

3. เครือข่ายการเมือง สำหรับพยาบาลเครือข่ายทางการเมืองมีความสำคัญขึ้นเป็นลำดับ จะต้องให้ความสนใจมากยิ่งขึ้น ทั้งการเข้าไปอยู่ในวงการด้วยตนเองและการแสดงความร่วมมือสนับสนุนหรือทำงานกับกลุ่มนักการเมือง นอกจากนี้แล้วยังสามารถสื่อสารกับนักการเมืองด้วยข้อมูลสำคัญ เช่น ผลการวิจัย สาระทางวิชาการที่จะเกิดผลในการพัฒนานโยบาย เป็นต้น

เมื่อท่านได้วางแผนที่จะติดต่อกับเครือข่ายที่ท่านต้องการแล้ว ท่านสามารถสร้างเครือข่ายตามลักษณะหรือสร้างโดยผ่านกระบวนการกลุ่มกีดี แบบตัวต่อตัวจะเริ่มจากการแนะนำต้นเอง การสนทนา เกี่ยวกับการแก้ปัญหาบางอย่าง ส่วนการสร้างเครือข่ายในกลุ่มนี้จะเหมาะสมกับการกำหนดเป้าหมายโดยทั่วไปได้แก่ การทำความรู้จัก การแสวงหา การสนับสนุนจากผู้อื่นที่มีตำแหน่งใกล้เคียงกับตัวท่าน เมื่อท่านได้

ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย

สร้างเครือข่ายแล้วท่านก็จะสามารถดำเนินการเป้าหมายต่อไปได้

การเข้ากลุ่มที่เป็นทางการ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการประชุมบุคลากรในองค์กรใดองค์กรหนึ่ง เช่น การประชุมพยาบาลประจำการ การประชุมหัวหน้าหอผู้ป่วยเพื่อพัฒนาทักษะในการบริหาร ถ้าเป็นการประชุมของพยาบาลจากหน่วยงานต่างๆ ซึ่งได้แก่ การประชุมสมาคมวิชาชีพ หัวข้อที่แลกเปลี่ยนกันมักจะเป็นเรื่องการศึกษาต่อเนื่อง การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน การเข้ากลุ่มอาจจะมีบุคคลทั้งในระดับสูง ระดับกลางและระดับต้น อาจจะเป็นบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งใกล้เคียงกัน เช่น เจพาร์บิหรารหรืออาจจะเป็นกลุ่มที่มีพื้นบุคคลภายนอกและภายนอกองค์การไม่ว่าจะเป็นการประชุมชนิดใดก็จะเกิดประโยชน์แก่ตัวท่านทั้งสิ้นหากท่านได้สร้างเครือข่ายขึ้น ผู้ที่สร้างเครือข่ายอย่างต่อเนื่องจะเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะและ เป้าหมาย เฉพาะ เช่น ผู้บิหรารก็จะมีกลุ่มเครือข่ายที่เป็นผู้บิหรารด้วยกัน กลุ่มพยาบาลเฉพาะทาง เช่น พยาบาลโรคไต พยาบาลโรคหัวใจและหัวใจ เป็นต้น

กิจกรรมการสร้างเครือข่าย

การสร้างเครือข่าย เป็นกระบวนการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งมีกิจกรรมในการสร้างเครือข่ายดังนี้¹

1. ท่านสามารถใช้เครือข่ายที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่เครือข่ายใหม่ที่ต้องการ ท่านสามารถติดต่อกับเครือข่ายของท่านและสำรวจดูว่าบุคคลนั้นมีเครือข่ายอื่นที่ตรงกับความต้องการของท่านหรือไม่ และพยายามติดต่อกับบุคคลเหล่านั้นทั้งที่เป็นการ ส่วนตัว และในการประชุม

2. วางแผนที่จะเพิ่มกิจกรรมการสร้างเครือข่าย โดยกำหนดเป้าหมายไว้ ตัวอย่างเช่น ในเดือนหน้า ท่านจะสร้างเครือข่ายใหม่เพิ่มอีก 2 เครือข่าย ทำการเวลาในการติดต่อกับเครือข่ายนั้น เช่น อาจจะนัดรับประทานอาหารกลางวันหรือไปประชุมด้วยกัน

3. จัดทำรายการเกี่ยวกับการติดต่อ คือ จัดทำนามบัตรแล้วเรียงตามลำดับตัวอักษร ในนามบัตรจะมีชื่อ ที่อยู่ ที่ทำงาน ตำแหน่ง เบอร์โทรศัพท์ ไว้ให้เป็นระเบียบเพื่อให้สามารถติดต่อได้ง่าย เมื่อท่านต้องการ

4. ติดต่อบุคคลผู้นั้น โดยสนทนากันเรื่องที่มีสนใจร่วมกัน กิจกรรมในการทำงาน คำสัญญาต่างๆ ที่มีต่อกัน เช่น สัญญาที่จะส่งข้อมูล บทความ

5. จัดทำเครื่องหมายที่ตรวจสอบได้ว่าได้รับสิ่งที่ตกลงหรือสัญญากันไว้ เพื่อใช้ในการติดตาม

6. ลงทุนเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่จะใช้ในการสร้างเครือข่าย เช่น จัดทำนามบัตร ซึ่งเชื่นว่าท่าน คือใคร ตำแหน่งอะไร ทำอะไรอยู่ เบอร์โทรศัพท์และที่อยู่ที่จะติดต่อได้และนำนามบัตรเหล่านั้นติดตัวไปตลอดเวลา หรือมีสมุดโน๊ตเล็กๆ นำติดตัวตลอดเวลา เพื่อจะจดบันทึกข้อมูลบางสิ่งบางอย่างได้ในเวลาที่ต้องการ

7. ควรเตรียมเงินพิเศษไว้ เพื่อใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะใช้ในการสร้างเครือข่ายให้ประสบความสำเร็จ

การสร้างเครือข่ายเป็นการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยมีวัตถุประสงค์ที่แนัด วัตถุประสงค์นี้อยู่ภายใต้ การพับประกันทางสังคม ดังนั้นท่านต้องทำตัวให้มีชีวิตชีวา ให้ความสนใจกับคนอื่นและทำตัวให้ น่าสนใจ การมีปฏิสัมพันธ์และการพับประยูคุณไปในทางบวก และในการแนะนำตัวเอง ท่านควรระบุชื่อของท่าน ว่า ท่านคือใคร มีตำแหน่งอะไรและกำลังทำอะไรอยู่ แม้ว่า ท่านเคยพบปะกับบุคคลนั้นมาก่อนก็ไม่ควรสรุปว่า บุคคลนั้นจำชื่อของท่านได้แต่ควรแนะนำชื่อของตนเอง

อีกครั้งหนึ่งและบอกให้ทราบว่าได้พบกันมาก่อน ที่ใน และเมื่อไหร่ โดยปกติแล้วคนมักจะจำหน้าคนอื่นได้มากกว่าจำซื่อ แต่ถ้าท่านสามารถ จำชื่อของผู้อื่นได้มากกว่า ก็ถือว่าเป็นพรสวรรค์ประจำตัว

เมื่อเริ่มการสนทนาก็ต้องระบุไปว่า มีอะไรที่ท่านจะมอบให้กับเครือข่ายได้บ้างท่านต้องการแลกเปลี่ยน ข้อมูลระหว่างรัฐบาลและกัน ท่านควรแนะนำเกี่ยวกับตัวท่านเองก่อน เรื่องที่ท่านควรระวังคือ ท่านไม่จำเป็นต้องบอกทุกสิ่งทุกอย่างกับทุกคน ในการสนทนากับเครือข่ายไม่ควรพูดเรื่องครอบครัว จุดศูนย์กลางการสนทนาไม่ควรพูdreื่องคู่สมรส บุตร การวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น ส่วนเรื่องที่เหมาะสมที่ควรนำเสนอพูด คือ สถานการณ์ในปัจจุบัน งานที่ทำอยู่ในปัจจุบันและประเด็นเกี่ยวกับวิชาชีพ กิฟชาที่แต่ละคนสนใจ งานอดิเรก หรือกิจกรรมผ่อนคลายอื่นๆ เพื่อนำมาใช้ในการสนทนาเหล่านี้ไปสู่เรื่องที่ท่านต้องการโดยเฉพาะ เช่น การจัดบริการแบบใหม่ การลดค่าใช้จ่ายในหอพักป่วย การสร้างผลงานทางวิชาการและการขอทุนวิจัย เป็นต้น

หัวข้อที่นำมาสนทนา ถ้าหากเป็นเรื่องที่คุณสนใจหรือไม่มีความรู้ก็ควรเปลี่ยนหัวข้อใหม่ หรือหัวข้อใดที่อาจทำให้เกิดบรรยายกาศในการสนทนาที่เป็นไปในทางลบ ก็ควรปรับเปลี่ยนหัวข้อให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์นั้น ๆ เป็นธรรมชาติของคนที่อาจจะไม่ชอบทุกคนที่เราได้สร้างเครือข่ายด้วย ท่านควรพัฒนามิติภาพให้เกิดขึ้น พึงระลึกเสมอว่าสิ่งที่ท่านต้องการจากเครือข่าย คือ เรื่องงานและความเชี่ยวชาญที่เขาทำอยู่ แต่ไม่ใช่บุคคลของเข้า ดังนั้นต้องมีความเคารพในความเป็นเอกตบุคคลของ เครือข่าย อย่างไรก็ตามเป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะสามารถทำความสัมพันธ์กับทุกคนที่ท่านได้ติดต่อ ซึ่งในการสร้างเครือข่ายให้ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีทั้งการให้และการรับ¹

ด้านการให้ มีหลักอยู่ว่าท่านควรเสนอความช่วยเหลือแก่เครือข่ายด้วยความสุภาพ โดยไม่หวังลิ่งตอบแทนใด ๆ และไม่ต้องหวังว่าผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือจะแสดงความรู้สึกใด ๆ ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้อาจจะเกิดขึ้นกับตัวท่านเองก็ได้ เมื่อให้ความช่วยเหลือกับผู้อื่น ซึ่งความช่วยเหลืออาจจะให้โดยตรงกับเครือข่ายหรือให้โดยผ่านเครือข่ายของท่าน การให้ความช่วยเหลือจะทำให้ระบบเครือข่ายคงอยู่และเป็นการร่วมกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างทั่วถึง การให้ความช่วยเหลือของท่านควรเป็นเรื่องที่เฉพาะเจาะจงและเป็นเรื่องที่ท่านชำนาญและถนัด ให้ท่านระบุเวลาที่แน่นอนที่ท่านสามารถให้ความช่วยเหลือได้ ถ้าท่านไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้จริง ๆ ก็ให้กล่าวปฏิเสธคำขอร้องนั้น เมื่อท่านรับปากที่จะให้ความช่วยเหลือท่านก็ต้องทำตามที่ได้พูดไว้ อย่าให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ไม่ได้ร้องขอ อย่านำงานของเครือข่ายของท่านมาทำเลี้ยงแต่ควรช่วยให้เข้าได้ทำงานหรือแก้ปัญหาของเขาเอง

ด้านการรับ การมีเครือข่ายก็เพื่อการใช้ประโยชน์บางอย่าง การมีเครือข่ายเป็นสิ่งที่มีค่าและท่านจะได้รับประโยชน์จากเขาเหล่านั้น นอกเสียจากว่าท่านไม่เต็มใจที่จะใช้ประโยชน์วิธีการขอความช่วยเหลือท่านจะต้องพิจารณาว่าสิ่งนั้นมีความเป็นไปได้ที่ท่านจะได้รับความช่วยเหลือ ก่อนที่จะขอความช่วยเหลือ คำแนะนำหรือข้อมูลนั้นควรมีการถามแบบเลี้ยงคุย เลี้ยงก่อนไม่ใช้การขอตกรง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผู้ที่ประสบความสำเร็จจะเต็มใจในการให้คำแนะนำหรือส่งต่อไปยังบุคคลที่ท่านต้องการ การขอความช่วยเหลือหรือขอข้อมูลตรง ๆ จะทำให้บุคคลที่ถูกร้องขอเกิดความอึดอัดและมีแนวโน้มที่จะปฏิเสธได้ จึงควรมีการเกริ่นนำและสนทนาในเรื่องที่เกี่ยวข้องไปก่อนเพื่อนำไปสู่การขอความช่วยเหลือ พึงระลึกเสมอว่าในบาง

ความสำเร็จในการสร้างเครือข่าย

ครั้งแม้แต่การขอความช่วยเหลือเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็อาจถูกปฏิเสธได้ พยายามอย่านำเสนอการปฏิเสธนั้น มาคิดไม่พ่อใจเป็นเรื่องส่วนตัว แต่ให้ระลึกเสมอว่าตัวท่านเองนั้นก็อาจปฏิเสธในบางเรื่องได้เช่นกัน

ในการขอความช่วยเหลือ ท่านควรระบุข้อความที่ชัดเจน ลับและตรงประเด็น ควรซ้อมคำพูดที่จะขอความช่วยเหลือและปรับปรุงจนได้ข้อความที่ดีที่สุด ก่อนดำเนินการจริง เลือกบุคคลที่ท่านต้องการความช่วยเหลือและความช่วยเหลือเฉพาะเรื่องเท่านั้น เมื่อได้รับคำแนะนำให้วางกับผู้ที่ช่วยเหลือท่านขอขอบคุณเครือข่ายที่แนะนำผู้อื่นให้แก่ท่าน ให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลของการให้คำปรึกษา การทำเช่นนี้จะทำให้ความสัมพันธ์มั่นคงยิ่งขึ้น

การที่ท่านติดต่อกับบุคคลอื่นเฉพาะเมื่อมีเรื่องเดือดร้อนจะทำให้ท่านไม่เป็นที่ต้องการของใคร การติดต่อทางสังคมเพื่อสร้างสัมพันธภาพให้ดีขึ้น เช่น การพบกันนอกที่ทำงาน โทรศัพท์ไปพูดคุยกับเครือข่ายของท่านเป็นครั้งคราว การรับประทานอาหารร่วมกันจะทำให้สัมพันธภาพในอนาคตมั่นคงยิ่งขึ้น ควรจะจำสิ่งที่เครือข่ายแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับข้อจำกัดและธรรมชาติของเข้า เช่น เมื่อเข้าแจ้งให้ท่านโทรศัพท์กลับท่านก็ต้องโทรกลับ หรือให้หลีกเลี่ยงการโทรศัพท์ไปที่บ้านหรือที่ทำงานท่านก็ต้องเคารพติกาอันนั้นโดยปราศจากคำราม อย่างไรก็ตามท่านก็ควรเลือกเวลาสถานที่ที่ท่านสะดวกในการที่จะพบกับเครือข่าย เมื่อจะถามคำถามหรือขอความช่วยเหลือให้ถูกต้องที่จะเรื่องอย่ารวมหลาย ๆ เรื่องเข้าด้วยกันจะทำให้เกิดความสับสนไม่ควรคาดหวังว่าท่านจะได้รับคำตอบในทันที หรือได้รับคำตอบที่จะแก้ปัญหาให้ทั้งหมด ไม่ควรคาดหวังว่าเครือข่ายของท่านจะทำงานแทนท่าน แต่เครือข่ายของท่านจะให้เพียงข้อเสนอแนะ คำชี้แจง คำแนะนำและการสนับสนุน แต่ไม่ใช่การแก้ปัญหาให้ทั้งหมด

สรุป

จะเห็นว่าการสร้างเครือข่ายให้สำเร็จนั้น ผู้ที่สร้างเครือข่ายจะต้องดำเนินตามขั้นตอนของการพัฒนาเครือข่าย การส่งต่อ การรับข้อมูลย้อนกลับจากเครือข่าย จะต้องตั้งเป้าหมาย รับรู้ความต้องการของตนเองและผู้อื่น ริเริ่มการสร้างเครือข่าย เก็บรายละเอียดของข้อมูลเครือข่ายและทำการติดต่ออย่างต่อเนื่อง ทั้งในยามปกติและในยามที่ต้องการความช่วยเหลือ การสร้างเครือข่ายสามารถทำได้ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับงานและสังคม การสร้างเครือข่ายจะมีทั้งให้และรับ อาจจะไม่ประสบความสำเร็จทุกครั้ง ถือเป็นเรื่องปกติ อย่างไรก็ตามการขยายเครือข่ายอย่างกว้างขวางจะทำให้ท่านได้รับทั้งความรู้ คำแนะนำ การส่งต่อแนวคิดและการสนับสนุนทางด้านจิตใจ ตลอดจนการบำรุงชวัญและกำลังใจเพื่อให้ท่านและเครือข่ายประสบความสำเร็จทั้งในด้านส่วนตัวและวิชาชีพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. O'Connor AB. Ingredients for successful networking. *Journal of Nursing Administration* 1982; 12: 36 - 40.
2. Robinson CA. Networking strategies. In Vestal KW, ed. *Nursing management: Concept and issues*. 2nd ed., Philadelphia: J.B. Lippincott, 1995: 261-275.
3. Boe A. *Networking success: How to turn business & financial relationship in to fun and profit*. Florida: Health Communication, 1994.
4. Weiss WH. The art and skill of networking. *Supervision* 1998; 59:13 - 15.
5. Matt B. The truth about networking. *Afp Exchange* 2000; 20: 144 - 145.
6. Peltomaki P, Husman K. *Networking between occu-*

สุกัญญา แสนศรีจันทร์ และพ.ต.ต. หญิง พวงเพ็ญ ชุมพปราณ

- pational health services, client enterprises and other experts: Difficulties, supporting factors and benefits. *Journal of Occupational Medical Environment Health* 2002; 15:139 – 145.
7. พวงรัตน์ บุญญาธุรกษ์. ก้าวใหม่สู่บทบาทใหม่ในการบริหารการพยาบาล. กรุงเทพมหานคร: วังใหม่บลูพรินต์, 2544.
8. Buchanan C. Mentorship and networking. In Simms LM, Price SA, Ervi NE, eds. *The professional practice of nursing administration*. Columbia: Delmar, 2000: 368 –369.
9. ทัศนา บุญทอง. การปฏิรูประบบบริการพยาบาลที่สอดคล้องกับระบบบริการสุขภาพไทยที่พึงประสงค์ ในอนาคต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ศิริยอุด การพิมพ์, 2543 .

Successful Networking

Supinya Sansrichan* B.N. (Nursing)

Police Major Paungphen Choonhapran** B.Ed. (Nursing Education) M.Ed. (Nursing Administration)
Ph.D. (Curriculum and Instruction)

Abstract: Networking is the process of developing and using contacts for information, knowledge, idea, and experience with the others both in nursing and other professions. Having network will directly and indirectly promotes the advancement of the profession and career success. The four components of successful networking include: setting up objectives and the possibilities to create network, exchanging what you have with your network, keeping contact regularly, and participating in professional and social activities in order to exchange problem solving. Successful networking occurs when you practice those activities regularly.

Keyword: networking, successful networking

---

* Professional Nurse, Department of Nursing, Faculty of Medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University.

**Associate Professor, Faculty of Nursing, Chulalongkorn University.